

Arrest

nr. 86 975 van 6 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 30 oktober 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 3 november 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 26 april 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op (...) in Atschoi-Martan (Tsjetsjenië). U woonde de laatste tijd in Shamiyurt (Tsjetsjenië).

Uw man M.(...) M.(...) (OV 6.899.370) werkte als politieagent bij de ROVD. Op 19 juli 2007 werden hij en zijn collega's aangevallen door rebellen. Uw man raakte gewond, waardoor zijn linkerbeen moest geamputeerd worden. Uw man werd lange tijd verzorgd in ziekenhuizen in Ingoesjetië en Moskou.

Op 19 augustus 2011 werd uw man een eerste keer opgepakt door gemaskerde mannen. De volgende dag werd hij vrijgelaten. Op 5 oktober 2011 werd uw man voor een tweede keer opgepakt. Twee dagen later werd hij vrijgelaten.

Op 11 oktober 2011 nam u met uw schoonvader en uw gezin de trein van Tsjetsjenië naar Moskou.

Op 13 oktober 2011 bracht iemand u per auto met uw gezin naar Kiev. Op 15 augustus 2011 vertrok u per taxi uit Kiev. Aangezien de taxi problemen kreeg, moest u met uw kinderen terugkeren naar Kiev.

Op 17 oktober 2011 probeerde u opnieuw uit Kiev te vertrekken, maar jullie moesten opnieuw terugkeren. U telefoneerde naar uw moeder, en stelde haar voor om naar Kiev te komen. Op 18 oktober 2011 diende uw man een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 24 oktober 2011 kwam uw moeder aan in Kiev. Op 25 oktober 2011 verlieten u, uw moeder en uw kinderen Kiev en gingen jullie naar Polen. In Polen stapte u met uw kinderen over in een taxi, die jullie naar België bracht. Op 3 november 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw Russisch binnenlands paspoort, een tijdelijk identiteitsdocument, uw huwelijksakte, de geboorteakten van uw kinderen en een Pools document over de intrekking van uw internationaal paspoort.

Op 16 november 2011 diende uw moeder S.(...) K.(...) (OV 6.913.099) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de problemen die uw man kende in uw land van herkomst. U verklaarde daarnaast geen persoonlijke problemen te hebben gekend (vragenlijst DVZ, 3.5 en CGVS, p. 6 en 11). In het kader van de asielaanvraag van uw man M.(...) M.(...) (OV 6.899.370) nam het Commissariaat-generaal de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarom kan het Commissariaat-generaal ten aanzien van u evenmin besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan het Commissariaat-generaal de beslissing van uw man M.(...) M.(...) (OV 6.899.370) nam, verwijs ik graag naar zijn beslissing, die als volgt luidt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met medewerkers van de autoriteiten die u twee keer meenamen. De eerste keer werd u door gemaskerde militairen gearresteerd omdat uw oom van medeplichtigheid met de rebellen werd verdacht. De tweede keer werd u door gemaskerden (Kadyrovtsi, naar u later vernam) zagezegd zelf verdacht van hulp aan rebellen naar aanleiding van het schietincident waarbij u uw been verwondde.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie aan het administratieve dossier toevoegde, en uit de documenten die u indiende, blijkt dat u in juli 2007 als politieagent betrokken was bij een schietincident en naar aanleiding hiervan een been verloor. Het Commissariaat-generaal trekt deze informatie niet in twijfel. Daarentegen acht het Commissariaat-

generaal het niet aannemelijk dat u naar aanleiding van dit incident later nog problemen zou hebben gekend met u onbekende medewerkers van de autoriteiten.

Ten eerste stelde het Commissariaat-generaal verschillende tegenstrijdigheden vast tussen uw eigen verklaringen en die van uw vrouw. U stelde dat u na uw eerste arrestatie in augustus 2011 niet geslagen werd. U stelde dat de mensen die u arresteerden, u wel probeerden bang te maken met een stok maar ze sloegen u niet (CGVS, p. 17). Uw vrouw stelde echter dat u bij uw eerste arrestatie in augustus 2011 wel werd geslagen. Volgens uw vrouw werd er bij uw eerste arrestatie op uw nieren geslagen en met een stok op uw hoofd geslagen. Uw vrouw herhaalde dat ze u de eerste keer op uw nieren en hoofd sloegen (CGVS vrouw, p. 7-8). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde uw vrouw dat ze vertelde wat ze zag en dat u op uw nieren en hoofd werd geslagen (CGVS vrouw, p. 8). Hierdoor blijft deze tegenstrijdigheid overeind.

Daarnaast stelde u dat uw oudste zus, die getrouwd is en in uw dorp woont, thuis was toen u thuiskwam na uw tweede arrestatie. Naast deze zus waren ook uw vrouw, uw vader en uw moeder toen thuis (CGVS, p. 20). U stelde dat uw drie zussen alle drie in Tsjetsjenië wonen en getrouwd zijn (DVZ vragenlijst, vraag 30). Uw vrouw verklaarde echter dat alle drie uw zussen thuis waren bij uw thuiskomst na uw tweede arrestatie (CGVS vrouw, p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde uw vrouw dat u toen u binnenkwam de anderen misschien niet zag en dat u misschien geheugenproblemen heeft (CGVS vrouw, p. 9). U verwees echter op geen enkel ogenblik naar uw eventuele geheugenproblemen. Aangezien u specifiek werd gevraagd wie er allemaal thuis was bij uw tweede thuiskomst, volstaat deze tegenwerping niet als rechtvaardiging voor deze tegenstrijdigheid. Hiermee is de tegenstrijdigheid niet opgeheven.

Verder verklaarde u dat het incident waarbij gemaskerde militairen bij u thuis binnenkwamen, op 5 augustus 2011 plaatsvond, toen u voor het eerst werd meegenomen. U verbeterde deze datum en stelde dat dit incident op 16 augustus 2011 plaatsvond (CGVS, p. 11). Later stelde u dat u voor het eerst werd gearresteerd op 19 augustus 2011 en de volgende dag, op 20 augustus 2011, werd vrijgelaten (CGVS, p. 16). Ook uw vrouw stelde dat u op 19 augustus 2011 werd gearresteerd (CGVS vrouw, p. 7). Het is merkwaardig dat u aanvankelijk moeite scheen te hebben om uw eerste arrestatie in 2011 precies in de tijd te situeren, maar dit na een onderbreking van uw gehoor ineens wel kon, zeker gezien uw twee laatste arrestaties in 2011, die de uiteindelijke aanleiding voor uw vlucht vormden, zich minder dan twee maanden voor uw uiteindelijke vertrek uit Tsjetsjenië voordeden. De hierboven vermelde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden, die de kern van uw asielrelaas raken, hollen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas uit.

Ten tweede is het opvallend dat u zeer kort na uw eerste arrestatie zelf naar de autoriteiten ging om een nieuw rijbewijs en een internationaal paspoort af te halen. U stelde eerst dat u uw internationaal paspoort in juli 2011 afhaalde. Hierna verklaarde u dat u na uw eerste arrestatie van augustus 2011, rond 24 of 26 augustus 2011 een aanvraag voor het verkrijgen van dit document indiende. Vier of vijf dagen later haalde u zelf uw internationaal paspoort af (CGVS, p. 6). Uw vrouw stelde dat ze haar internationaal paspoort samen met het uwe afhaalde en hierbij geen problemen kende (CGVS vrouw, p. 3). Verder blijkt uit de gegevens op uw rijbewijs dat dit document op 26 augustus 2011 werd uitgegeven. U stelde dat u dit document gewoon liet vervangen en dat u geen problemen kende om dit document te verkrijgen (CGVS, p. 8). Voorts blijkt dat uw vrouw rond 21 september 2011 nog een tijdelijk identiteitsdocument verkreeg van de autoriteiten omdat ze voor jullie vertrek haar Russisch binnenlands paspoort verloor. Uw vrouw verkreeg dit tijdelijk identiteitsdocument bij de paspoortdienst en kende geen problemen om dit document te verkrijgen. Ze stelde dat dit tijdelijk document drie maanden geldig was (CGVS, p. 4). Dit document loopt af op 21 december 2011. U vond haar Russisch binnenlands paspoort later terug achter een kast (CGVS, p. 4). Het feit dat u en uw vrouw zich in de periode kort na uw eerste vrijlating, die rond 20 augustus 2011 plaatsvond, kenbaar maakten bij de autoriteiten met het oog op het verkrijgen van een nieuw rijbewijs, een nieuw internationaal paspoort en een tijdelijk identiteitsdocument, doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben.

Ten derde zijn een aantal aspecten in uw asielrelaas niet aannemelijk. Zo is het weinig aannemelijk dat u vier jaar na het schietincident plots problemen zou krijgen in Tsjetsjenië omdat bij dit incident rebellen werden gedood. U stelde dat het schietincident in juli 2007 plaatsvond (CGVS, p. 12). U stelde dat uw problemen in februari of maart 2011 begonnen toen uw oom werd gearresteerd. Hierna werd u twee keer, in augustus en oktober 2011, zelf meegenomen (CGVS, p. 10-11). U stelde dat de families van de gedode rebellen wraak wilden nemen op u (CGVS, p. 14). U vreesde een commandant van het tweede regiment genaamd R.(...) of R.(...), die vroeger rebel was geweest en die de neef of achterneef was van de gedode rebel A.(...) (CGVS, p. 12 en 15). Deze persoon en zijn familie zouden wraak willen uitoefenen op u, zo werd u bij uw tweede arrestatie meegedeeld (CGVS, p. 21). U stelde echter dat R.(...) deze wraak tegen "iedereen" wilde uitoefenen (CGVS, p. 22). Het is echter

weinig waarschijnlijk dat u in 2011 in Tsjetsjenië plots problemen zou hebben gekregen met onbekenden, de autoriteiten of een commandant naar aanleiding van het incident van 2007.

Ten vierde kon u de Belgische asielinstanties onvoldoende overtuigende bewijzen voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben met u onbekende medewerkers van de autoriteiten en met de familie van de rebellenslachtoffers in de nasleep van het incident met de rebellen. U legde weliswaar verschillende medische attesten voor, die hieronder worden besproken. Deze medische attesten hebben enkel betrekking op het schietincident waarbij u uw been verwondde en bewijzen niets over de problemen die u hierdoor later zou hebben gehad en die de aanleiding vormden voor uw vlucht uit Tsjetsjenië.

U stelde dat uw vader naar het parket ging om een klachtenbrief in te dienen, maar dat zijn klacht niet werd geregistreerd (CGVS, p. 23). U kon geen enkel begin van bewijs van deze brief voorleggen, hoewel u verklaarde dat uw vader, met wie u drie dagen voor het gehoor op het CGVS nog contact had, altijd kopieën maakt van elk document (CGVS, p. 3 en 5). U stelde dat uw oom K.(...) T.(...) negen maanden in de gevangenis van N.(...) zat op verdenking van het verlenen van hulp aan rebellen. Op 14 december (2011) werd hij voorwaardelijk vrijgelaten na het betalen van een som geld, hoewel hij eigenlijk nog zes maanden in de gevangenis moest blijven (CGVS, p. 11). Van de opsluiting en vrijlating van uw oom K.(...) kon u geen enkel begin van bewijs voorleggen.

U stelde dat u uw werkboekje thuis achterliet en dat u dat waarschijnlijk zou kunnen laten opsturen (CGVS, p. 4). U stelde dat de originelen van de medische documenten die u indiende (en die hieronder besproken worden), in het ziekenhuis in de Russische Federatie achterbleven. U voegde hieraan toe dat u er altijd voor zorgde om kopieën te hebben van alle documenten. U en uw advocaat gingen proberen om binnen de twee weken bewijzen over uw recente problemen aan het Commissariaat-generaal te bezorgen (CGVS, p. 22-24). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal echter nog niets ontvangen.

U slaagde er bijgevolg niet in de Belgische asielinstanties een authentiek en geloofwaardig document voor te leggen waaruit blijkt dat de recente incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Aangezien het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw asielrelaas, kan ik ook geen geloof hechten aan de verklaring dat u uw internationaal paspoort en uw Russisch binnenlands paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstap, in de taxi vergat bij het uitstappen in België in oktober 2011 (CGVS, p. 7). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Tevens ontstaat hierdoor het vermoeden dat u uw binnenlands Russisch paspoort bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventuele woonregistratie elders in de Russische Federatie of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang.

Uit uw verklaringen blijkt dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat uw vrees naar aanleiding van het schietincident dat u in 2007 in het kader van de uitoefening van uw functie meemaakte niet actueel is. Ik verwijs hiervoor naar het gegeven dat deze gebeurtenis an sich voor u geen vluchtaanleiding als dusdanig heeft uitgemaakt en u nog meer dan vier jaar na deze gebeurtenis in uw land van herkomst bent gebleven. Hierboven werd verder omstandig gemotiveerd waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die u in 2011 zou hebben meegemaakt en die volgens uw verklaringen deels (met name uw laatste arrestatie) zouden voortvloeien uit het schietincident van 2007. Bijgevolg kan het Commissariaat-generaal ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie vaststellen, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw rijbewijs bevat uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die het Commissariaat-generaal echter niet betwist, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het uittreksel uit het bevel, dd 25/5/2006 (doc 6 in groene mapje in administratief dossier), betreft uw aanstelling bij de politie.

De kopie van het besluit over de inspectie naar aanleiding van de dood en verwondingen van politieagenten, dd 30/7/2007 (doc 3 in groene mapje in administratief dossier), is een document voor intern gebruik, opgemaakt door de hoofdinspecteur van de ROVD van S.(...). Dit document geeft een uitgebreid overzicht van de omstandigheden waarbij vier politieagenten, waaronder u, bij het incident in juli 2007 gedood of gewond werden.

Het attest uit uw ziektegeschiedenis, dd 3/10/2007 (doc 7 in groene mapje in administratief dossier) stelt dat u wegens uw splinterbreuk na het schietincident drie dagen werd behandeld in het ziekenhuis van S.(...). Het ongedateerde uittreksel uit uw ziektegeschiedenis, nr. 3179 (doc 8 in groene mapje in administratief dossier), bevestigt gelijkaardige informatie.

Het attest over uw letsels, dd 21/4/2008 (doc 5 in groene mapje in administratief dossier), betreft de uitgevoerde militaire medische expertise naar aanleiding van uw medische problemen opgelopen bij het schietincident.

De authentieke kopie van het attest over uw ziekte, nr. 2234/4, dd 1/7/2008 (doc 12 in groene mapje in administratief dossier) betreft een medisch onderzoek uitgevoerd door de Militaire Medische Commissie van Tsjetsjenië. Dit attest bevestigt de omstandigheden van het schietincident en uw medische problemen naar aanleiding van dit incident. Het document van de Militaire Medische Commissie van Tsjetsjenië, dd 9/7/2008 (doc 4 in groene mapje in administratief dossier), staft uw beenverwonding, de omstandigheden waarin u deze verwondingen in juli 2007 opliep en uw verblijf in het ziekenhuis.

Het uittreksel uit uw ziektegeschiedenis, nr. 102/10, dd 10/12/2007 (doc 10 in groene mapje in administratief dossier) betreft uw ziekenhuisopname in december 2007 en uw medische toestand hierbij. De authentieke kopie van het uittreksel uit uw ziektegeschiedenis, nr. 5699/355, dd 21/5/2008 (doc 9 in groene mapje in administratief dossier) beschrijft uw verwondingen en uw beenamputatie en staft uw ziekenhuisverblijf van juli tot september 2007. Het uittreksel uit uw ziektegeschiedenis, nr. 6470, dd juli-september 2007 (doc 11 in groene mapje in administratief dossier) bevat gelijkaardige informatie en somt uw ondergane operaties op.

In de beslissing over uw invaliditeit, dd 13/8/2009 (doc 2 in groene mapje in administratief dossier), wordt naar aanleiding van een militair trauma uw invaliditeit van de tweede categorie erkend. U blijft uw leven lang erkend als invalide.

Al deze medische attesten zijn verbonden met het schietincident met rebellen waarbij u in 2007 als politieagent was betrokken. Uit deze documenten valt echter niets af te leiden in verband met de problemen die u later zou gekend hebben en die de aanleiding vormden voor uw vlucht uit Tsjetsjenië.

Aangaande uw medische problemen als gevolg van het schietincident in 2007, en voor zover u daarvoor geen behandeling zou kunnen krijgen in de Russische Federatie, verwijs ik volledigheidshalve graag naar de mogelijkheid die in de Belgische Vreemdelingenwet is opgenomen om een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Terloops voeg ik nog toe dat ik ook in het kader van de asielaanvragen van uw vrouw, K.(...) M.(...) (OV 6.899.370), en de moeder van uw vrouw, S.(...) K.(...) (OV 6.913.099), besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvraag van uw schoonbroer Z.(...) K.(...) (OV 6.200.876) besloot het Commissariaat-generaal eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het kader van de asielaanvraag van uw schoonbroer A.(...) K.(...) (OV 6.200.838) besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot een erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. U stelde echter dat uw problemen niet verbonden zijn met de problemen die A.(...) kende in Tsjetsjenië (CGVS, p. 21). Ook uw vrouw stelde dat ze in Tsjetsjenië nooit geconfronteerd werd met de problemen van haar broer A.(...) (CGVS vrouw, p. 6).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet."

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw Russisch binnenlands paspoort, uw huwelijksakte en de geboorteakten van uw kinderen bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit en die van uw gezinsleden, die het Commissariaat-generaal echter niet betwist, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het Poolse document staft de intrekking van uw internationaal paspoort door de Poolse autoriteiten. Uw tijdelijk identiteitsdocument verkreeg u in 2011 omdat u voor uw vertrek uw Russisch binnenlands paspoort verloor (CGVS, p. 4). Ook dit document bevat enkel gegevens over uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot M. M. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 86 973 van 6 september 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van M. M. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Volgens het Commissariaat-generaal maakt verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk, zo stelt verzoeker, waarbij het schietincident van 2007 niet in twijfel wordt getrokken, maar wel dat verzoeker naar aanleiding van dit incident later nog problemen zou hebben gehad met medewerkers van de autoriteiten. Naar aanleiding van de vastgestelde tegenstrijdigheden beweert verzoeker formeel dat zijn verklaringen correct zijn. Zij die hem arresteerden, zo oppert verzoeker, hebben enkel gedreigd met een stok, maar sloegen hem er niet mee op de nieren. Indien iemand hem op zijn nieren zou hebben geslagen, zou verzoeker zich dit zeker herinneren, zo vervolgt hij. Verzoeker wijst erop dat zijn vrouw niet aanwezig was en enkel de gevolgen van zijn arrestatie zag, namelijk de opgelopen verwondingen, en uit de verwondingen heeft afgeleid dat hij geslagen moet zijn geweest. Volgens verzoeker is de vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot de aanwezigheid van zijn zussen een minimale tegenstrijdigheid die op geen enkel ogenblik afbreuk doet aan de werkelijke reden waarom verzoeker zijn land van herkomst is ontvlucht. Verzoeker stelt dat de tegenstrijdigheid voortvloeit uit een andere interpretatie van de vraag door de vrouw van verzoeker die zich eerder focuste op wie fysiek aanwezig was in de woning, terwijl verzoeker zich focuste op wie in het dorp aanwezig was. Tevens legt verzoeker de oorzaak van de tegenstrijdigheid bij de Russische tolk, aangezien zijn vrouw in de eerste plaats Tsjetsjeens spreekt waardoor de andere interpretatie van de vraag te wijten is aan een vertalingsprobleem. Verzoeker herhaalt dat hij niet inziet hoe deze tegenstrijdigheid de kern van zijn asielrelaas kan raken. Verzoeker wijst erop dat hij op het moment van het interview zeer nerveus en bang was, waardoor hij inderdaad moeite had om zaken in de tijd te situeren. De commissaris-generaal heeft op geen enkele manier rekening gehouden met die stresstoestand waarbij verzoeker erop wijst dat hij zich onmiddellijk heeft herpakt en de datum van zijn eerste arrestatie heeft verbeterd wat door zijn echtgenote trouwens werd bevestigd. Betreffende de opmerking uit de bestreden beslissing over het verkrijgen van een paspoort en een rijbewijs, stelt verzoeker dat dit volkomen los staat van de problemen die hij kende met zijn arresteerders en daarmee niets te maken heeft. Verzoeker wijst er ook op dat hij naar de letter van de wet niets verkeerd had gedaan waardoor hij deze documenten kon verkrijgen. Naar aanleiding van de stelling van de commissaris-generaal dat het niet aannemelijk is dat verzoeker vier jaar na de feiten terug problemen zou hebben gekregen, verwijst verzoeker naar een uittreksel uit het Algemeen Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2012 over de Noordelijke Kaukasus waarin over bloed- en eerwraak wordt uitgeweid en waarin vermeld werd dat iemand zelfs na 15 jaar

gevangenisstraf nog werd vermoord toen hij vrijkwam. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er onvoldoende overtuigende bewijzen werden voorgelegd van de problemen met bepaalde "medewerkers", stelt verzoeker dat hij alles gedaan heeft om bewijzen te verzamelen, maar dat dit bijna onmogelijk is omdat hij de medewerkers van de autoriteiten niet kent. De klachtenbrief bestaat volgens verzoeker niet meer omdat deze door de autoriteiten werd gescheurd en zijn vader hiervan geen kopie had gemaakt. Aangaande de gevangenschap van zijn oom wijst verzoeker op de onmogelijkheid om hierover in Tsjetsjenië documenten te bekomen. Verzoeker bevestigt nogmaals zijn verklaringen en beweert dat hij op geen enkele manier informatie verborgen houdt voor de Belgische autoriteiten waarbij hij herhaalt dat hij zijn documenten vergeten is bij het verlaten van de taxi toen hij in België toekwam. Verzoeker houdt een betoog over de bewijswaarde van verklaringen in asielzaken en stelt dat hij aan de voorwaarden voldoet om het voordeel van de twijfel te genieten. Volgens verzoeker blijkt uit de diverse gehoorverslagen in het administratief dossier dat hij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker wijst erop dat hij er niet in geslaagd is om bijkomende documenten te verzamelen, maar dat er door de commissaris-generaal voorbij wordt gegaan aan de documenten die hij wél heeft voorgelegd. De kleine tegenstrijdigheden zijn volgens verzoeker niet zwaarwichtig genoeg en raken geenszins de kern van het relaas. Verzoeker verwijst hierbij naar artikel 4.5 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en stelt dat hij aan de voorwaarden voldoet. Tevens oppert verzoeker dat de ernst van de situatie in Tsjetsjenië tot voorzichtigheid dwingt en diezelfde voorzichtigheid vereist dat verzoeker het voordeel van de twijfel wordt gegund.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, stelt verzoeker dat op geen enkele manier wordt gemotiveerd waarom hij hiervoor niet in aanmerking komt, waarbij hij wederom verwijst naar het Algemeen Ambtsbericht over de Noordelijke Kaukasus en van oordeel is dat hij, gelet op de veiligheidsproblemen, hiervoor wel in aanmerking komt. Verder gaat verzoeker in op de drie subgronden van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet en geeft hij aan dat hij wenst in te gaan op de categorieën b) en c). De verwijdering van een vreemdeling kan volgens verzoeker een probleem opleveren in het licht van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM) waarbij hij oppert dat de terugkeer naar Tsjetsjenië een zodanige psychologische ontreddeering zal teweegbrengen zodat een gedwongen terugkeer niet in overeenstemming is met artikel 3 van het EVRM.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partij zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

2.4. In de bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op de noodzaak van een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming van asielzoekers uit Tsjetsjenië. Hierbij werd vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagde zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat niet in twijfel wordt getrokken dat verzoeker in juli 2007 betrokken was bij een schietincident waarbij hij een been verloor, maar dat niet aannemelijk wordt geacht dat hij naar aanleiding daarvan later problemen zou hebben gekend. Er wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen aflegden over de vraag of verzoeker na zijn arrestatie in augustus 2011 werd geslagen en over de vraag wie er thuis was toen verzoeker na zijn tweede arrestatie thuiskwam. Verder werd vastgesteld dat eerste verzoeker moeite had om zijn eerste arrestatie in augustus 2011 exact in de tijd te situeren. Tevens wordt er in de beslissing op gewezen dat er ernstige twijfels rijzen over de vrees voor vervolging omdat verzoeker na zijn eerste arrestatie zelf naar

de autoriteiten ging om een nieuw rijbewijs en een internationaal paspoort af te halen en zijn vrouw een tijdelijk identiteitsdocument verkreeg. Daarnaast wordt het weinig aannemelijk geacht dat verzoeker vier jaar na het schietincident plots problemen zou krijgen met de autoriteiten of de familieleden van een gedode rebel. De commissaris-generaal stipt ook aan dat verzoeker onvoldoende overtuigende bewijzen voorlegt van zijn problemen en de medische attesten enkel betrekking hebben op het schietincident zelf. Zo blijkt verzoeker geen bewijs te kunnen voorleggen van de klacht van zijn vader bij het parket of van de opsluiting en de vrijlating van zijn oom. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij zijn intern en internationaal paspoort vergat bij het uitstappen uit de taxi toen hij in België aankwam waardoor het vermoeden rijst dat verzoeker zijn binnenlands paspoort bewust achterhoudt. De vrees van verzoeker naar aanleiding van het schietincident van 2007 wordt niet actueel geacht omdat het incident destijds geen vluchtaanleiding vormde en de problemen die verzoeker hierdoor in 2011 zou hebben gekend, niet geloofwaardig worden geacht. De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van aard om de beslissing te wijzigen, zo wordt door de commissaris-generaal gesteld. Al de medische documenten die verzoeker heeft neergelegd hebben betrekking op het schietincident van 2007, waarbij de commissaris-generaal verwijst naar de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Terloops wordt vermeld dat de asielaanvragen van de vrouw en de schoonmoeder van verzoeker eveneens werden geweigerd. Aangaande de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt tenslotte in de bestreden beslissing gesteld dat de actuele situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.5. Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Uit het administratief dossier blijkt dat zijn echtgenote verklaarde dat verzoeker bij zijn eerste arrestatie op 19 augustus 2011 op de nieren en met een stok op het hoofd werd geslagen (stuk 3, gehoorverslag echtgenote CGVS 26 januari 2012, p. 7). Zelfs nadat ze werd geconfronteerd met de andersluidende verklaringen van verzoeker, hield zijn echtgenote vol dat hij op het hoofd en de nieren werd geslagen, waarbij ze benadrukte dat ze heeft verteld wat ze had gezien (Ibid., p. 8). Verzoeker situeerde zijn eerste aanhouding aanvankelijk op 16 augustus 2011 (stuk 3, gehoorverslag verzoeker CGVS 26 januari 2012, p. 11) en corrigeerde dit later naar 19 augustus 2011. Volgens zijn verklaringen hebben ze hem bij zijn eerste arrestatie bang proberen te maken met een stok, maar hebben ze hem niet geslagen (ibid., p. 17). Thans beweert verzoeker in zijn middel formeel dat zijn verklaringen correct zijn waarbij hij stelt dat zijn echtgenote niet bij de arrestatie aanwezig was en enkel zijn verwondingen als gevolg van een val zou hebben gezien om te besluiten dat hij was geslagen. De Raad wijst erop dat het bevestigen van één versie uiteraard niet van aard is om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Bovendien mag worden verwacht dat verzoeker zijn echtgenote meedeelt wat de oorzaak is van zijn verwondingen. Bij zijn thuiskomst na verzoekers beweerde tweede arrestatie in oktober, zouden volgens verzoeker zijn ouders en zijn oudste zus (van 3) aanwezig zijn geweest (stuk 3, gehoorverslag verzoeker CGVS 26 januari 2012, p. 20). Uit de verklaringen van zijn echtgenote blijkt dan weer dat de schoonouders en de 3 schoonzussen aanwezig zouden zijn geweest, waarbij de echtgenote de andersluidende verklaringen van verzoeker toeschrijft aan geheugenproblemen (stuk 3, gehoorverslag echtgenote CGVS 26 januari 2012, p. 9). Verzoeker zelf maakte nooit gewag van geheugenproblemen. In zijn verzoekschrift doet verzoeker deze tegenstrijdigheid af als een minimale tegenstrijdigheid. terwijl deze momentopname uit het asielrelaas toch erg cruciaal is omdat verzoeker vanaf de volgende dag onderdook en enkele dagen later zijn land van herkomst verliet, waardoor zijn thuiskomst na zijn arrestatie het laatste 'normale' contact met zijn familie is geweest en mag worden verwacht dat verzoeker en zijn echtgenote hierover eensluidende verklaringen afleggen. De post factum verklaringen die verzoeker tracht te vinden in het onderscheid tussen de aanwezigheid thuis en de aanwezigheid in het dorp worden niet ondersteund door de gegevens van het gehoorverslag aangezien zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van zijn vrouw duidelijk over "thuis" werd gesproken. De problemen die de echtgenote van verzoeker zou hebben gehad met de Russische tolk, kunnen evenmin worden aanvaard, aangezien zij bij aanvang van het gehoor uitdrukkelijk bevestigde de tolk goed te begrijpen en op het einde nogmaals aangaf dat zij de vragen en de tolk goed begrepen had (stuk 3, gehoorverslag echtgenote CGVS 26 januari 2012, p. 2; p. 11). Op grond van de vastgestelde tegenstrijdigheden en gelet op het ontbreken van elk begin van bewijs, zoals hieronder nog aan bod zal komen, kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten tot de ongeloofwaardigheid van de vervolgingsproblemen die verzoeker in 2011 beweert te hebben ondervonden.

2.6. Het argument dat de verzoekende partij zenuwachtig was toen zij werd verhoord doet geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Volgens verzoeker wordt onvoldoende rekening gehouden met de stresstoestand en heeft hij zich, met betrekking tot de datum van de eerste arrestatie onmiddellijk herpakt. De Raad wijst er echter op dat de foutieve situering in de tijd van de eerste arrestatie niet de enige incoherentie was in de verklaringen van verzoeker. Zoals hierboven reeds toegelicht, situeren de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker zich op meerdere aspecten van de voorgehouden vervolgingsfeiten. De Raad wenst te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

2.7. De blote bewering van verzoeker dat het verkrijgen van een paspoort en een rijbewijs van de autoriteiten volledig los staat van zijn problemen, kan bezwaarlijk aannemelijk worden genoemd. Uit de verklaringen van verzoeker kan immers worden afgeleid dat hij werd gearresteerd door militairen in zwarte uniformen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 26 januari 2012, p. 16) en hij dus de autoriteiten vreest in zijn land van herkomst. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij na zijn tweede arrestatie zou zijn ondergedoken (Ibid., p. 20) en dat er na zijn vertrek uit zijn land van herkomst, vermoedelijk op 27 oktober 2011 militairen naar zijn voormalige woonplaats zijn geweest en zijn vader hadden geïnterpelleerd over verzoekers huidige verblijfplaats (Ibid., p. 21). Anderzijds verklaarde verzoeker dat hij tussen zijn eerste en tweede arrestatie een internationaal paspoort heeft aangevraagd en dit zonder problemen 4 à 5 dagen later is gaan afhalen (Ibid., p. 6) en dat hij tevens in 2011 zijn rijbewijs zonder problemen heeft laten vervangen (Ibid., p. 8). De vlotheid waarmee verzoeker deze documenten heeft aangevraagd en bekomen, staat haaks op zijn voorgehouden vrees voor de autoriteiten en ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

2.8. Naar aanleiding van de overwegingen uit de bestreden beslissing met betrekking tot het gebrek aan actueel karakter van zijn voorgehouden vrees voor vervolging, voert verzoeker op grond van de geciteerde paragrafen uit het Algemeen Ambtsbericht aan dat in situaties van bloed- of eerwraak soms na 15 jaar gevangenisstraf tot vergelding wordt overgegaan. Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker niet weet of hij met de familie van de gedode rebel in een situatie van bloedwraak verwickeld is en dat hij dit niet kan aantonen, bijvoorbeeld door eerdere bemiddelingspogingen (stuk 3, gehoorverslag verzoeker CGVS 26 januari 2012, p. 22). De verwerende partij wijst er in haar nota met opmerkingen op dat er in geval van bloedwraak niet 4 jaar zou worden gewacht alvorens tot actie over te gaan en dat situaties van bloedwraak gekenmerkt worden door voortslepende conflicten tussen clans. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de beschreven situaties van bloedvetes op hem van toepassing zijn. Aangezien elk begin van bewijs van de voorgehouden vervolgingsfeiten van 2011 ontbreekt, kon de commissaris-generaal rechtsgeldig besluiten dat de problemen van verzoeker die voortspruiten uit het schietincident van 2007 en die destijds geen vluchtaanleiding vormden, niet langer actueel zijn.

2.9. Aangezien verzoeker nog geregeld contact heeft met zijn familie in Tsjetsjenië (stuk 3, gehoorverslag verzoeker CGVS 26 januari 2012, p. 3), kan niet worden aanvaard dat hij tot op heden nog geen enkel begin van bewijs heeft kunnen verzamelen van de detentie van zijn oom K. B., die wegens medeplichtigheid zou zijn gearresteerd (Ibid., p. 11) of van de klacht die zijn vader bij het parket zou hebben ingediend (Ibid., p. 23). Uit verzoekers eerdere verklaringen kan niet worden afgeleid dat het onmogelijk zou zijn om documenten te bekomen of dat de klachtenbrief werd verscheurd, aangezien zijn raadsman in fine van het gehoor vermeldde dat hij in samenwerking met de begeleidster van Caritas bezig was om "die stukken" te verzamelen (Ibid., p. 24). De Raad treedt de overwegingen van de bestreden beslissing bij met betrekking tot de talrijke attesten die door verzoeker werden neergelegd (stuk 13, documenten verzoeker) aangezien deze enkel het schietincident van 2007 betreffen en niet kunnen worden aanzien als een begin van bewijs van de vervolgingsfeiten die zich in 2011 zouden hebben voorgedaan.

2.10. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van

artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de Kwalificatierichtlijn). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat zijn binnenlands en internationaal paspoort bij de smokkelaar waren (stuk 10, Verklaring DVZ 27 oktober 2011, punt 21). Ter gelegenheid van het gehoor op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaart verzoeker dat hij zijn binnenlands en zijn internationaal paspoort vergeten is in de taxi toen hij in België aankwam (stuk 3, gehoorverslag CGVS 26 januari 2012, p. 7). Op grond van de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker aflegt over de reden waarom hij deze belangrijke documenten niet kan voorleggen, kan worden vermoed dat deze niet overeenstemmen met de waarheid. De commissaris-generaal kan daarom in alle redelijkheid vermoeden dat verzoeker deze documenten verheimelijkt om te vermijden dat de verwerende partij kennis neemt van de erin vervatte informatie over recente verblijfplaatsen, uitgereikte visa en diens meer.

2.11. Het voordeel van de twijfel kan worden toegestaan indien, na onderzoek van alle elementen, de overtuiging bestaat dat de afgelegde verklaringen geloofwaardig zijn (RvS 21 oktober 2003, nr. 124.438). Uit wat voorafgaat blijkt onder meer dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en hoegenaamd geen bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van bepaalde relevante elementen, waardoor hem, ondanks de precaire situatie in Tsjetsjenië, het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

2.12. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Uit de gegevens van het Algemeen Ambtsbericht blijkt dat het geweld in de Noordelijke Kaukasus zich vanuit Tsjetsjenië naar de naburige deelrepublieken heeft verspreid en dat er daarbij een zeker aantal burgerslachtoffers vallen, maar ook verzetslieden en veiligheidsagenten. Daarnaast wordt gewezen op martelpraktijken van veiligheidsdiensten en ontvoeringen in Tsjetsjenië. Deze informatie spoort met de objectieve gegevens waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund en die aan het administratief dossier werden toegevoegd (stuk 14, Landeninformatie, SRB, Russische Federatie, Tsjetsjenië, 20 juni 2011) en laat bijgevolg niet toe te besluiten dat er actueel in Tsjetsjenië voor burgers een reëel risico op ernstige schade bestaat als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.13. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden, zodat geen schending van de zorgvuldigheidsplicht kan worden weerhouden. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN